

Det er altid blevet sagt, at det Fiskeri, som har den største Betydning i Limfjorden, er Aalefiskeriet, og det har ogsaa størst Betydning paa Fuur; Slynderfiskeriet, som der er Tale om at indskrænke, og som har mindst Betydning, har ogsaa mindst Betydning for Fuur. Det forekommer mig, derfor, at, forsaavidt der er Tale om Interesserne, maa denne Kommunes Erklæring give et rent Udtryk for, hvad Interesserne byde. Det vilde derfor have været mig overordentlig kjært, hvis den ærede Ordfører for Flertallet havde fulgt Mindretallets Opfordring, til at oplæse den Erklæring, hvorved den af Kommunen først afgivne Udtalelse blev dementeret. I det Tilfælde nemlig, at Ordføreren for Flertallet, som her staar i en meget skarp Modsetning til Mindretallet, maatte have Ret, skal jeg følge Flertallet; men hvis det ikke skulde være Tilfældet, vil jeg følge Mindretallet, og saa vil jeg opfordre Thinget til at være med til at anmode Regjeringen om endnu en Gang at lade denne Sag undersøge, for at vi kunne faae saa meget større Sikkerhed for, at der kommer en Lov ud, om hvis Forandring der ikke bliver Spørgmaal det næste Aar.

Brinck-Seidelin: Jeg haaber dog, at Vennerne af Lovforslaget, ville erkjende, at, dersom der skulde være nogen Grund til at indskrænke Slynderfiskeriet, skulde det være, fordi Slynderfiskeriet i det Hele taget var gaaet tilbage, eller ogsaa fordi Fiskeriet i det Hele taget var gaaet tilbage. Men det forholder sig ingenlunde saa; Fiskeriet er i Fremgang. Ved at sammenholde de Indberetninger, som foreligge offentliggjorte fra Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet, ville vi finde, at i Fiskeaaret fra 1ste April 1866 til 1ste April 1867 — altsaa før Loven af 22de Marts 1867 har virket — udgjorde det hele Udbytte af Limfjordsfiskeriet 182,857 Rd., men i Fiskeaaret fra 1ste April 1869 til 1ste April 1870 — altsaa det sidste Aar, hvorfor der foreligger en offentliggjort Beretning — har Udbyttet været 188,936 Rd. Se vi hen til Slynderfiskeriet alene for sig, ville vi finde, at i Aaret 1866—1867 var Udbyttet af Slynderfiskeriet 28,613 Rd., medens det i Aaret 1869—

1870 har været 38,068 Rd., saa at der altsaa er en Fremgang af 33 pCt. Det ærede 2det Medlem for 8de Kredts (G. A. Hansen) har atter talt om den store Skade, som Slynderfiskeriet gjorde paa Bundgrøden. Jeg skal, for at det høie Thing kan have Noget at holde sig til i saa Henseende, af, hvad Kommissionen udtaler om et Forsøg, som den havde gjort med de forskjellige Vaad, oplæse, hvad den yttre om Slynderfiskeriet; det findes Sp. 938 i Tillæg A. til Rigsdagstidende for 1866—1867. Det hedder der: „Den Bestadigelse, Snorvaadets Brug saaledes forarsager, formener Kommissionen imidlertid, efter hvad den dels ved Samtaler med Fiskerne og dels paa anden Maade selv, især ved anstillede Prøver, har bragt i Erfaring, at man tidligere har anset for betydelig større, end den i Virkeligheden er; thi skjøndt noget stærkere stenet end Aalevaadet kan Vaadet dog heller ikke vel bruges, hvor der er megen Tang.“

H. A. Hansen: Naar det ærede Mindretal nu nævnte, at Fiskeriet var i Fremgang, saa er det et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men jeg vil kun bemærke, at den Sammenligning, han gjorde mellem Udbyttet af Fiskeriet i Aaret 1866—1867 og i Aaret 1869—1870, beviser Intet i saa Henseende, idet der nu kan fiskes i Fjorden med en saa stor Mængde Redskaber, og til alle Tider, og der derhos endnu er det at lægge Mærke til, at Fiskens Værdi er voret i betydelig Grad. Denne Sammenstilling vil derfor ikke kunne blive et saa fyldestgørende Moment i denne Sag, at man skulde lade sin Stemmegivning være afhængig deraf.

Müller: Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Rosenørn-Leilmann) udtalte, at det var vanskeligt at komme paa det Rene med, hvad der var det Rette i dette Forhold, fordi de forskjellige Fiskeres Interesser staa skarpt mod hinanden; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der foreligger Erklæringer fra i det Mindste tre sagkyndige og, saavidt jeg veed, aldeles uinteresserede Mænd, som tilraade, at det saasnart som muligt maatte blive forbudt